

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej, Ministrowi Żeglugi oraz prasy i innym właściwym rad narodowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

206

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 30 czerwca 1965 r.

w sprawie trybu zgłaszania wniosków oraz wydawania zaświadczeń i zezwoleń na wywóz za granicę dóbr kultury.

Na podstawie art. 41 i art. 44 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz za granicę na stałe lub czasowo dobra kultury, z wyjątkiem wywozu na stałe instrumentów muzycznych o wysokiej wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej, składa się:

- 1) do Biblioteki Narodowej w Warszawie — w odniesieniu do materiałów bibliotecznych,
- 2) do Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych — w odniesieniu do materiałów archiwalnych,
- 3) do konserwatora zabytków — w odniesieniu do pozostałych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wywóz za granicę na stałe instrumentu muzycznego o wysokiej wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej składa się do Ministra Kultury i Sztuki.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „konserwator” oznacza wojewódzkiego konserwatora zabytków (konserwatora zabytków miasta wyłączonego z województwa), właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, a w braku miejsca zamieszkania wnioskodawcy — ze względu na miejsce jego pobytu.

§ 2. 1. Wniosek (§ 1) powinien szczegółowo wymieniać przedmioty, które mają być wywiezione, wraz z opisem umożliwiającym dokładne ich zidentyfikowanie. Na żądanie organu wydającego zezwolenie należy dołączyć dwie fotografie przedmiotów objętych wnioskiem.

2. Wniosek o zezwolenie na czasowy wywóz instrumentów muzycznych powinien zawierać oświadczenie, czy wnioskodawca ubiega się o wielokrotny wywóz w oznaczonym okresie.

3. Do wniosku o zezwolenie na wywóz na stałe instrumentu muzycznego należy dołączyć:

- 1) dowód stwierdzający prawo własności,
- 2) opinię rzeczoznawcy z dziedziny właściwej dla odpowiedniego rodzaju instrumentu o wartości artystycznej, muzealnej lub historycznej,
- 3) zaświadczenie stwierdzające sposób użytkowania instrumentu muzycznego, wydane przez zakład pracy, właściwy związek zawodowy, stowarzyszenie twórców albo szkołę lub uczelnię.

§ 3. Minister Kultury i Sztuki może określić, jakie grupy przedmiotów nie stanowią dóbr kultury w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

§ 4. 1. Konserwator, Biblioteka Narodowa w Warszawie i Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych dokonuje oględzin przedmiotów objętych wnioskiem, powołując w miarę potrzeby do udziału w oględzinach biegłego odpowiedniej specjalności. Nie dokonuje się oględzin zabytków wpisanych do rejestru zabytków.

2. Wnioskodawca obowiązany jest udostępnić dla oględzin przedmioty objęte wnioskiem w miejscu, gdzie się znajdują, albo na żądanie konserwatora, Biblioteki Narodowej w Warszawie lub Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych dostarczyć je na wskazane miejsce.

3. W razie gdy dla dokonania oględzin konieczne jest zatrzymanie przedmiotów na pewien czas — wnioskodawcy wydaje się pokwitowanie.

§ 5. W wyniku przeprowadzonego postępowania (§ 4) konserwator, Biblioteka Narodowa w Warszawie lub Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych:

- 1) wydaje zaświadczenie, że przedmioty objęte wnioskiem nie podlegają zakazowi wywozu zgodnie z art. 42 ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, albo
- 2) wydaje zezwolenie na czasowy wywóz dobra kultury za granicę (§ 11) lub odmawia jego wydania, albo
- 3) przekazuje Ministrowi Kultury i Sztuki wniosek o zezwolenie na wywóz na stałe dobra kultury.

§ 6. 1. Zaświadczenie stwierdzające, że przedmiot nie podlega zakazowi wywozu, oraz zezwolenie na wywóz powinno zawierać dokładny opis wywożonego przedmiotu, umożliwiający jego zidentyfikowanie. Termin ważności zaświadczenia lub zezwolenia nie może być dłuższy niż jeden rok od daty wystawienia.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, upoważnia okaziciela zaświadczenia do wywozu przedmiotu.

§ 7. 1. Zezwolenie na wywóz czasowy powinno określać termin, w jakim wywieziony przedmiot powinien być przywieziony do kraju. Termin ten nie może być dłuższy niż 10 lat, jednak w uzasadnionych wypadkach może on być przedłużony.

2. Zezwolenie na wywóz czasowy lub stały wydaje się w dwóch egzemplarzach, z których jeden zachowuje otrzymujący zezwolenie, drugi zaś zatrzymuje urząd celny.

3. Zezwolenie wystawia się dla wnioskodawcy. W zezwoleniu należy wymienić imię i nazwisko osoby, którą wnioskodawca upoważni do dokonania wywozu.

§ 8. 1. Przedmiot wywożony za granicę na podstawie zezwolenia powinien być w miarę możliwości zaopatrzony w znak umocowany w sposób stosowany w muzealnictwie, o czym zamieszcza się wzmiankę w zezwoleniu.

2. Druki zawierające datę wydania nie wymagają znakowania.

§ 9. Zezwolenie na czasowy wywóz instrumentów muzycznych może być wydane na wywóz wielokrotny w oznaczonym okresie. Zezwolenie takie wydaje się wnioskodawcy w jednym egzemplarzu.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa resortu kultury i sztuki, których zakres działania obejmuje sprzedaż dóbr kultury, obowiązane są przy sprzedaży na żądanie nabywcy i w jego imieniu:

- 1) poczynić starania o uzyskanie zaświadczenia organu określonego w § 5 stwierdzającego, że dobro kultury nie podlega zakazowi wywozu, albo

2) wystąpić z wnioskiem do Ministra Kultury i Sztuki o wydanie zezwolenia na wywóz na stałe dobra kultury za granicę.

2. Za czynności określone w ust. 1 przedsiębiorstwa pobierają opłaty w wysokości ustalonej przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 11. Uprawnienia Ministra Kultury i Sztuki do wydawania zezwoleń na czasowy wywóz dobra kultury za granicę przekazuje się:

1) Bibliotece Narodowej w Warszawie — w odniesieniu do materiałów bibliotecznych,

2) Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych — w odniesieniu do materiałów archiwalnych,

3) konserwatorom — w odniesieniu do pozostałych przedmiotów.

§ 12. Minister Kultury i Sztuki ustali wzory zaświadczeń i zezwoleń na wywóz dóbr kultury za granicę.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 lutego 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień Ministra Kultury i Sztuki do udzielania zezwoleń na wywóz dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej (Dz. U. Nr 5, poz. 28).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

207

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 3 lipca 1965 r.

w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

Na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 12 kwietnia 1962 r. w sprawie kwalifikacji nauczycieli i wychowawców szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty (Dz. U. Nr 30, poz. 141), zwane w dalszym ciągu „rozporządzeniem Ministra Oświaty”, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Uprawnienia Ministra Oświaty określone w § 4 ust. 1, § 14 ust. 1 pkt 1, § 26 ust. 2, § 27, § 28 ust. 7 i § 32 ust. 3 rozporządzenia Ministra Oświaty wykonuje Minister Przemysłu Chemicznego w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Nauczyciele i wychowawcy, którzy uzyskali w trybie rozporządzenia Ministra Oświaty lub w trybie rozporządzeń wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu

oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) przez innych ministrów niż Ministra Oświaty kwalifikacje do nauczania lub prowadzenia zajęć wychowawczych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty lub innym ministrom, posiadają również kwalifikacje do nauczania w szkołach podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

§ 4. Komisję egzaminacyjną przewidzianą w § 28 rozporządzenia Ministra Oświaty powołuje dla podległych sobie szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych Minister Przemysłu Chemicznego.

§ 5. Kwalifikacje ideowo-moralne kandydatów na nauczycieli lub wychowawców, określone w § 30 rozporządzenia Ministra Oświaty, sprawdza Ministerstwo Przemysłu Chemicznego.

§ 6. Użyte w § 34 rozporządzenia Ministra Oświaty określenie „w dniu wejścia w życie rozporządzenia” oznacza w zakresie niniejszego rozporządzenia dzień jego wejścia w życie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: *A. Radliński*

208

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 lipca 1965 r.

w sprawie ratyfikacji przez Grecję Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz uczestnictwa Tanzanii i Rwandy w tej konwencji.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XXI Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189), został złożony Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 23 czerwca 1965 r. przez Rząd Grecji dokument ratyfikacyjny powyższego protokołu.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, pod-

pisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 8, poz. 49), Rząd Zjednoczonej Republiki Tanzanii zgłosił Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej swoje przystąpienie do wymienionej konwencji, co zostało zarejestrowane pod datą 7 kwietnia 1965 r. Podaje się również, iż Rząd Republiki Rwandy notą z dnia 1 grudnia 1964 r. potwierdził swoje uczestnictwo w powyższej konwencji, która została rozciągnięta przez Belgię na to terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*